

Vahidin son döyüşü

"Öldü var, döndü yoxdu"-bu Vahidin və onun döyüşçü dostlarının son andı idi. Onların hər birisi Vətənə atılan güllələri sinələri ilə qarşılamağa hazır idilər. Əsgərlərimiz andlarına sadıq qaldılar. İşğalçı ordunun başına od ələdələr. Xallı pələng libaslı əsgərlərimiz "yağının bir ucu sənin, bir ucu mənim"-deyərək döyüş meydanında düşmənin xeyli canlı qüvvəsini məhv etdilər. Döyüşçü dostları Vahidi cəsur döyüşçü kimi xatırlayır. Onunla çiyin-çiyinə döyüşən əsgər dostları bildirirlər ki, Vahid heç bir tərifi ehtiyacı olmadan, bütöv, kamil bir igid ömrü yaşadı. Düşməyə də, ölümə də meydan oxudu-hər ikisini də qalib gəldi.

Döyüşdə qəhrəmanlıq nümunəsi göstərərək ölümüylə əbədi ölümsüzlük qazanan Ağayev Vahid Məcnun oğlu 14 sentyabr 1996-cı ildə Bakının Maştağa qəsəbəsində anadan olub. Atası 1993-cü ildə erməni işğalları ilə əlaqədar olaraq Füzuli rayonunun Şükürbəyli kəndindən məcburi köçkün düşmüşdü. Bu səbəbdən də Vahid vülideynlərinin sığınacaq tapdıqları Maştağa qəsəbəsində dünyaya

gəlmişdir. 2014-cü ildə Sabunçu rayonu Maştağa qəsəbəsindəki tam orta məktəbi bitirib. 2015-2017-ci illərdə Azərbaycan Milli Ordusunun tərkibində hərbi xidmət keçib. Əsgərlikdən qayıtdıqdan sonra özəl şirkətlərin birində işləyirdi.

29 sentyabr 2020-ci ildə işğalçı Ermənistan ordusunun torpaqlarımıza təcavüzü ilə əlaqədar olaraq qəzəbini qılınça çevirən Vahid döyüşə yollanıb. Onun döyüş yolu Füzuli, Cəbrayıl, Xocavənd istiqamətində gedən vuruşlardan keçib. Rayon və kəndlərimizi azad edərkən böyük qürur hissi keçirmiş və bir sıra ağır döyüşlərdən qalib çıxmışdı. Füzulidən Şuşaya kimi ağır döyüşlərin iştirakçısı olan Vahid Ağayev bu döyüşlərdə xüsusi fədakarlıq göstərmiş, azğın düşmənin layiqli cəzasını verməyə səy göstərmişdi. O, iştirak etdiyi bütün döyüşlərdə cəsarətlə vuruşmuş, ölümün gözüne dik baxmışdı.

Düşmən əlində qalan Şuşanın

başı üzərində üçrəngli bayrağımızı görməyincə, ərazi bütövlüyümüz təmin olunmayınca bu yoldan geri dönməyəcəyini bəyan etmişdi. O dediyyə sadıq qaldı, Şuşanın işğaldan azad edilməsində fəal iştirak etdi. Sınəsində Vətənimizin portretini gəzdirən bu mübariz əsgər Şuşanın azad olunmasında iştirakından qürur duyurdu. Çox təəssüflər olsun

ki, bu qələbə sevincini yaşamaq ona qismət olmadı. 11 dekabr 2020-ci ildə düşmənlərin Şuşaya atdıqları minamıyot qəlpəsindən şəhid oldu. Dekabrın 16-da Maştağa qəsəbəsindəki Şəhidlər Xiyabanında torpağa tapşırıldı.

Söhbət əsnasında Vahidin bibisi Şuşə xanım qardaşı oğlunun Vətən yolunda şəhid olduğundan şərəf duyduğunu bildirdi. O dedi ki, Vahid gözəl bir ailədə dünyaya gəlmişdi. Onlar ailədə əkiz qardaş idilər-Vahid və Alim. Valideynləri övladlarına yaxşı tərbiyə vermiş, onları vətən sevgisi ilə böyütmüş, torpaq istəyi ilə ərəsəyə gətirmişdi.

Döyüşə gedəcəyi günü dəqiqləşdirdikdən sonra Vahidin sevinci yerə-göyə sığmırdı. Döyüşə gülə-gülə getdi, elə ölümünü də gülə-gülə qarşıladı Vahid. Mən qardaşım oğlunun igidliyi ilə fəxr edirəm.

Şəhidimizin anası Gülnaz xanıma təsəlli verə bilmirəm. Əslində isə

Gülnaz xanımın heç bir təsəlliyyə-filana ehtiyacı yoxdur. Bu məğrur ana Torpağa Vətən sözünü qanla yazan, könüllü surətdə şəhidliyi özünə əbədi yol seçən oğlunun bu amalını müqəddəs sanır, bu yoldan şərf duyur, qürur hissi keçirir. Ana çox gözəl bilir ki, şəhidlik elə bir uca zirvədir ki, bu zirvə Allahla insan arasındakı məsafədə yerləşir. Lakin bu zirvə insanlara bir addım yaxındır. Şəhid məzarına dünyanın hansı bucağından baxırsan bax, fərq eləməz, göz önündə möhtəşəmliyi və uralığı ilə görünən bir ziyarətəgah canlanır.

Gülnaz xanıma bir söz deyə bilmirəm. Yalnız onu bilirəm ki, şəhid anası bütün vətən oğullarının anasıdır. Şəhidlərin timsalında tarix yazan minlərlə oğullarımızın analarına dəstək olmaq mənəvi borcumuzdur.

Faiq Şükürbəyli,
"Qızıl qələm"
media mükafatçısı